

ГАЛАКТИЧЕСКИ КОНТРАШПИОНАЖ – Изобличаване на Тайната Контраразузнавателна програма срещу Извънземни Контактъори*

Майкъл Сала

През ранните 50 години на ХХ в. определена група личности започва да заявява директни физически контакти с „човеко-изглеждащи“ представители на различни извънземни цивилизации. Тези „контактъори“ твърдят че им е дадено познание от извънземните относно напреднали технологии, философски вярвания и относно техните опити да подпомогнат човечеството да стане част от галактическото общество със свободни контакти с извънземни цивилизации. Контактъорите описват извънземните като великодушни и отнасящи се с уважение към човешката свободна воля и също че са родствено свързани с човечеството, което ги прави наши „космически братя“. От контактъорите става ясно и че извънземните, които в повечето случаи били неразличими от хората тайно се били интегрирали в човешкото общество. Техните цели били да се запознаят по-добре с различните национални култури и/или да участват в образователна програма, която да подпомогне човечеството за неговия галактически статус. Контактъорите започнали да разпространяват на масовата публика съществуването на техния опит и познания придобити при техните взаимодействия с извънземните.

Информацията разкрита от контактъорите представлявала най-голямата криза в областта на националната сигурност за „правещите политиката“ в САЩ и други големи страни. Тази криза съдържала 2 основни елемента. Първо напредналите космически превозни средства и технологии които били притежание на извънземните цивилизации били доста по-сложни от най-развитите самолети, оръжия и комуникационни системи в притежание на националните правителства. Това представлявало спешен технологически проблем, който изисквал огромни национални ресурси, които да стопят технологичната разлика с извънземните. Това довело до втори проект Манхатън, чието съществуване и тайно финансиране било известно само на тези „които имат нужда да знаят“. Манхатън II заедно с доказателствата за извънземните посетители и технологии трябвало да се пази в тайна от обществото, медиите и повечето политици. Второ, извънземните цивилизации контактували с частни лица и дори техни представители били интегрирани в човешкото общество. Било много окуражаващо че нараствал броя на участниците в прикритите извънземни усилия да подготвят човечеството за „галактическия статус“, при който съществуването на извънземните би било официално признато и биха съществували свободни контакти. Съществувал и проблема с ядреното разоръжаване. Десетки хиляди хора подкрепяли контактъорите, които разпространявали новинарски бюлетини, говорили по конференции и пътували по света за да

* Под „контактъор“ в статията трябва да се разбира човек имал близка, физическа среща с извънземни, а не както е възприето – човек контактуващ по телепатичен начин с различни същности.

разпространят тяхната информация за мирно трансформиране на планетата и призовавали към незабавно спиране на разработването на ядрени оръжия. Всяка детонация нарушавала строежа на космоса, което афектирало по деструктивен начин и световите на извънземните.

Директно конфронтирана била политиката на големите нации, които активно строили ядрени оръжия. Съществувал огромен революционен потенциал, който можел да обхване цялата планета. По този начин контактърите представлявали голяма заплаха за националната сигурност и съответно имало нужда от голяма контраразузнавателна програма. Да се предотврати контактърското движение да стане катализатор на глобални промени чрез учения и опит придобит от извънземните било върховен приоритет. И така строго секретна и безпощадна контраразузнавателна програма била приложена директно срещу контактърите и техните поддръжници.

Серии от тайни разузнавателни програми били приложени с цел да се неутрализира революционния потенциал на контактърското движение. Тези програми се развили в три стадия като резултата бил финалната контраразузнавателна програма, която била приета за да елиминира заплахата идваща от контактърите.

Фаза едно било първоначалното следене на контактъри от разузнавателните агенции които опитали да разберат обсега и да направят изводи за взаимодействията между хора и извънземни.

Фаза две била по-активната фаза на развенчаване и дискредитиране на контактъри и техните поддръжници.

И накрая фаза три била интегрирана в контраразузнавателната програма на ФБР – КОИНТЕЛПРО – която предоставяла необходимото прикритие за обширно неутрализиране на всяка възможна заплаха от контактъри, които биха могли да се присъединят към други дисидентски групи искащи рязка промяна на политиката.

Всички стадии на тайните програми приложени срещу контактърите били тайно водени от ЦРУ, Военновъздушната Централна за Специални Разследвания (AFOSI) и Националната Агенция по Сигурност NSA, чиито полеви агенти били напълно запознати с реалността на извънземния живот и контактите и комуникациите които се случвали с частни граждани.

Тази статия се концентрира на тайната контраразузнавателна програма приета от американските агенции за национална сигурност, която се целила в контактъри от 50-те години на XX в. насам в опит да занули, дискредитира и осмее свидетелствата потвърждаващи частният граждански контакт с извънземни цивилизации и революционния потенциал от това да се трансформира планетата.

Фаза едно: Разузнавателните агенции следят контактъри

Има обширна документация, за да установим че ФБР е следяло контактърите от близо и е било сериозно заинтересовано в определянето на обсега от техните дейности в резултат на техните комуникации и контакти с извънземните. Декласифицирани документи на ФБР констатираат че видни контактъри са били обект на строго следене и техните изявления и дейности били разследвани от полеви агенти, които директно докладвали на Директора на ФБР Дж. Едгар Хувър. От докладите на полевите агенти може да се предположи че Директора на ФБР сериозно се е опитвал да се осведоми за революционния потенциал на контактърите и заплахата за националната сигурност на САЩ. Това не е изненадващо като се има предвид документацията, която показва че ФБР било до голяма степен държано настрана относно извънземните технологии. Хувър вероятно е зависел от следенето на контактъри, за да се осведоми по-добре за истинската ситуация засягаща извънземните.

Джордж Ван Тасел (снимката вляво) твърди че през август 1953 г. е имал физическа среща с човеко-изглеждащи извънземни от Венера. В последствие той установил редовни „телепатични“ комуникации с тях, при които му била дадена информация която той споделил със своите поддръжници и публичните власти. Популярността на Ван Тасел растяла рязко и много хиляди хора четели неговите информационни бюлетини и посещавали лекциите му. Хиляди посещавали също годишния конгрес в Giant Rock в пустинята Мохаве, който започнал през 1954 г. и за 23 години станал ключово годишно събитие за контактърското движение.

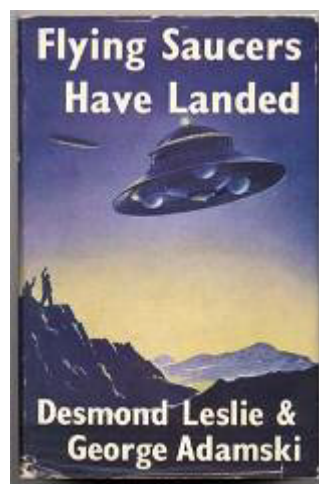
Интересът на ФБР към Ван Тасел датира от ноември 1953 г. когато той изпратил писмо до Въздушният Технически Разузнавателен Център (АТІС) във военновъздушната база Райт Петерсон от името на „Командир Ащар“, за да достави „приятелско предупреждение“ засягащо деструктивни оръжия които се изработвали тогава. Това довело до среща между Майор С. Авнер от Военновъздушната Централа за Специални Разследвания (AFOSI), който се срещнал със своята свръзка във ФБР. Всичко кулминирало в това, че Ван Тасел бил интервюиран от двама специални агенти на 16 ноември 1954 г. Агентите изпратили обширни записки до Дж. Едгар Хувър с подробностите от твърденията на Ван Тасел че е бил посещаван от извънземни.

Друг контактър който получава сериозното внимание на ФБР бил Джордж Адамски. Адамски става известен през 1947 г. със своите снимки на летящи чинии и кораби майки направени с аматорски телескоп на връх Паломар в Калифорния. Тези негови снимки били отразени обширно. Той станал най-известният от контактърите най-вече заради неговите книги бестселъри продавани и зад граница описващи срещи с извънземни. Първата книга „Летящите чинии се приземиха“ (1953 г.) била базирана на неговата среща на 20 ноември 1952 г. край Дезърт Сентър, Калифорния с „Ортон“ – венерианец, който дошъл с извънземен разузнавателен кораб. Ортон разказал на Адамски за опасностите от ядреното оръжие и възможността целия живот да бъде унищожен при неконтролирана ядрена реакция. Четири месеца по-късно, през февруари 1953 г. Адамски твърди че е имал друга среща. Той бил взет от двама извънземни от фойето на хотел в Лос Анжелис и докаран с кола до тайно място където той отново срещнал Ортон и бил взет на борда на

венериански кораб майка. Наблюдаваните от Адамски НЛО апарати и неговите контакти с извънземни били подкрепени от впечатляващ брой свидетели, фотографии филми и известен брой независими изследователи заключили че не са измама.

Интересът към Адамски от страна на ФБР започва през септември 1950 г., когато поверителен източник започва да препредава информация към централата на ФБР в Сан Диего. Според източника Адамски обяснявал, че социалната система използвана от извънземните най-много приличала на комунизъм. Това „изправило веждите на ФБР и довело до продължително и детайлно следене”. Също според източника на ФБР, Адамски твърдял, „че тази държава е корумпирана форма на правителство и капиталистите поробват бедните”. Съвсем разбираемо подобни коментари довели до това Адамски да бъде разглеждан като „въпрос по сигурността”. Източника никога не бил разкрит от ФБР и така няма как да определим обективността му при предаването на подобна навреждаща информация. Твърденията на Адамски че извънземните разглеждат развиването на ядрени оръжия като заплахата за бъдещето на човечеството, било причина за голямо притеснение сред властите. Подобни виждания довели до това ФБР да го счита заедно с Ван Тасел като подривен елемент, който изисква зорко следене според документ от 1952 г.

Лекция на Адамски във Лаянс Клуб, Калифорния на 12 март 1953 г. била отразена от местен вестник, който съобщил че Адамски имал официално разрешение от ФБР и Военновъздушните сили да представи своя материал на публиката. Според Адамски това съобщение на вестника било „неточно”, но довело до визита на ФБР и представители на Военновъздушните сили, които очевидно били разтревожени от публикацията за официално разрешение. Тези представители изискали Адамски да подпише документ, че неговия материал няма официално разрешение. Офисът на Дж. Едгар Хувър получил доклада на ФБР и Военновъздушните сили заедно с подписания документ. Популярността и международното пътуване на Адамски довели до това ФБР и други разузнавателни агенции да следят с голямо внимание неговите изявления и публични реакции. Адамски твърди че е имал частни аудиенции с папа Йоан XXIII, Кралица Юлиана от Нидерландия и други VIP персони. През февруари, 1959 г. Адамски пътува до Нова Зеландия и говори пред затворена публика. Веднага била изпратена телеграма от 1 страница с основните моменти на речта му, която получили ФБР, ЦРУ, военновъздушните сили и Флотата, което потвърждава продължилото следене на Адамски.

Други контактъори, които били следени от ФБР според декласифицирани документи включвали Даниел Фрай, Джордж Хънт Уилямс и Труман Бертурум. Информацията предавана чрез контактъорите засягала социалните и икономическите системи на извънземните, заедно с извънземния критицизъм на ядрените разработки случващи се по целия свят. Това означавало че контактъорите и техните поддръжници били считани като заплахата за сигурността. Като се има предвид истерията в САЩ относно комунизма през ерата на Маккарти, това довело до приложението на контраразунавателни програми срещу контактъорите. Развенчаването и дискредитирането на твърдения на контактъори били най-значимите дейности, които се прилагали.

Фаза две: Развенчаване и дискредитиране на контактъори

Активна роля била изиграна от ЦРУ в създаването на необходимата правна, политическа и социална среда за развенчаването на съобщенията за летищите чинии и дискредитирането на твърденията на контактъорите. Това се получило чрез обрисувването на докладите за летищи чинии като **заплаха за националната сигурност** до степен на масова истерия, която може да се използва от чуждестранните врагове. Солидно оправдание за такава психологическа програма било базирано на радиопредавания от 1938 г. от Орсън Уелс. Обновена книга на предаванията на Уелс от д-р Хадлей Кантрил фокусира на психологията на паниката и по-късно била широко цитирана от експерти по национална сигурност във връзка с публичния интерес към съобщенията за летищи чинии. В последствие ЦРУ провело тайни психологически операции които да „образоват“ американската публика за „верните факти“ засягащи съобщенията за летищите чинии и твърденията на контактъорите. Едно от първите действия предприето от ЦРУ било да инициира създаването на вътрешно-правителствена агенция наречена Психологически Стратегически Борд, който да се занимава със заплахи за националната сигурност чрез тайни психологически операции.

Президентска директива от 4 април 1951 г. създава Психологическия Стратегически Борд „да одобрява и осигурява по ефективно планиране,

координация и ръководене в рамките на одобрените национални политики на психологически операции”. Първоначално основана от Гордън Грей, топ-съветник на президента Труман по това време (и по-късно на президента Айзенхауер), Психологическия Стратегически Борд била вътрешна агенция локализирана в самото ЦРУ, но докладвала на Националния Съвет по Сигурност. Психологическият Стратегически Борд трябвало уж да води тайни психологически операции, за да се справи със заплахите идващи от Студената Война.

Заплахата от Студената Война била прикритие за неговата истинска функция. В действителност Психологическия Стратегически Борд бил създаден, за да се справя със заплахи за националната сигурност идващи от съобщенията за летищи чинии и контактъорски твърдения, които биха могли да подронят авторитета на американското правителство. Както се вижда в „изтекли” правителствени документи, Грей е описан като член-учредител на тайна група за контрол, за която се твърди че се казва Маджестик 12. Групата за Специални Науки (MJ-12) поела контрола върху извънземния проблем. Според един от изтеклите Документи на Маджестик, президента Труман създава Психологическия Стратегически Борд след препоръка на шефа на MJ-12. Лидерството на Грей и неговата роля в създаването на MJ-12 помага да се потвърди тезата, че Психологическия Стратегически Борд е бил създаден за да провежда психологически операции, които да оформят публичното мнение по извънземния въпрос.

18 юли 1951 г. Гордън Грей (вдясно) се заклева като първи директор на новия Психологически Стратегически Борд пред Франк К. Сандерсен (вляво), докато президентът Хари С. Труман наблюдава събитието.

В резултат на това Психологическия Стратегически Борд и неговия наследник – Борда за Координиране на Операциите – и всички тайни психологически операции засягащи извънземния живот, трябвало да се разгласяват само на тези, които „трябва да знаят”. Това изисквало създаването на подходящо прикритие основано на националната сигурност за психологическите операции срещу Американското общество. Победата трябвало да се постигне чрез комисия от експерти, които да формират правителствена политика и разузнавателни дейности срещу тези замесени в извънземни връзки. Впоследствие ЦРУ тайно свикало публична комисия от „частични” експерти, които да дискутират наличните физически доказателства.

Наречена на името на своя ръководител д-р Хуарт Робертсън – Комисията Робертсън разгледала случаи на летящи чинии в продължение на 4 дни и общо 12 часа и не намерила нито един от тях за достоверен. Заключениета на комисията били публикувани в документ наречен Доклада Дюрант. Той препоръчвал да се осмее „феноменът летящи чинии” и възможността за извънземен живот по причини свързани с националната сигурност. Докладът е ключ към разбирането на институционално одобреното развенчаване и дискредитиране на свидетелствата засягащи извънземния живот. Потвърждение на водещата роля на ЦРУ в свикването на комисията и избирането на експертите се вижда в самия доклад, въпреки опитите да се покрие ролята на ЦРУ в ранните издания на хигиенизираните версии. Съветническият комитет към ЦРУ се съгласи че „Директорът на Централното Разузнаване ще вербува услугите на избрани учени които да прегледат и оценят наличните доказателства в светлината на уместните научни теории...”

Почти изцяло докладът се фокусира на заплахата за националната сигурност идваща от чужди сили, които използват вярването на американското общество във феномена „летящи чинии”. Документът декларира: „Поддаването на обществото на масова истерия и голямата уязвимост към възможни психологически атаки от страна на врага ако информационните канали са оцветени с фалшиви и лошо отразени съобщения, нашите възможности да засичаеме вражеска активност ще бъдат намалени.” Впоследствие Комисията Робъртсън препоръчва „образователна програма”, която да премахне заплахата от вражески нации, които експлоатират общественото вярване в летящи чинии:

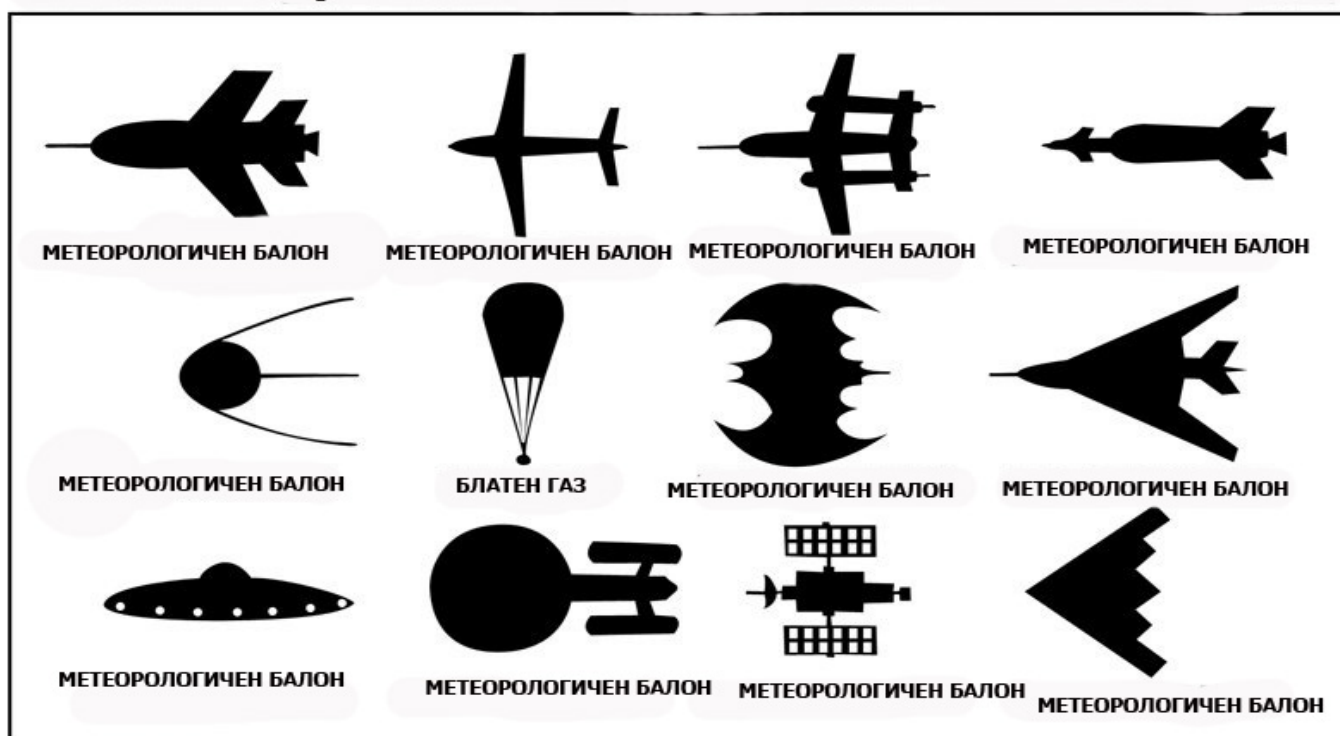

Концепцията на комисията за широка образователна програма включваща усилията на всички засегнати агенции е че тя трябва да има две главни цели – обучение и „развенчаване”. Развенчаването ще допринесе към спад на публичния интерес към „летящите чинии”, който днес предизвиква силна психологическа реакция. Образоването може да бъде постигнато чрез масмедията като телевизия, филми и популярни статии... Тази програма трябва да намали лековерността на обществото и в следствие неговата податливост на хитрата враждебна пропаганда.

В заключение, Комисията свикана от ЦРУ с експерти избрани от ЦРУ, прегледала селекция от случаи с летящи чинии за 12 часа в рамките на 4 дни и заключила, че публичната психологическа реакция към летящите чинии била основата към възможна заплаха за сигурността. Студената Война предоставила необходимата среда за ЦРУ и вътрешни комисии като Психологическия Стратегически Борд да твърдят, че летящите чинии могат да се използват от СССР чрез използване

на психологически бойни техники. Впоследствие психологическите операции трябвало да бъдат извършвани чрез масмедииите и официалните агенции, за да се развенчават съобщенията за летящи чинии и да се отстранят възможните заплахи. Независимо от истината на контактърските твърдения, че са се срещали с извънземни, това означавало че единствената възможна на реакция на обществото към летящите чинии и извънземния живот ще бъде одобрението на осмиването на всички контактърски сведения. Техники по развенчаване, които били използвани за да се дискредитират контактърски като надеждни свидетели и да се направят техните твърдения да изглеждат смешни включвали: майтапане с твърдения на контактърски, медийни преувеличения на докладвани събития, отхвърляне на физическите доказателства от критици, усилено цитиране на видни авторитети които наблягали на заблуда и измама и наблягане на липсата на научен интерес в контактърските сведения.

Идентификационна таблица за населението

Докладът Дюрант създал необходимото правно оправдание да се развенчават свидетелства предоставени от контактърски независимо от същината на техните твърдения. Това се вижда от начина по който ФБР и други разузнавателни агенции частно контактуват с контактърски и после правят публични изказвания или „изпускат” информация към медиите по начин който да доведе до съмнения относно честността на контактърските. Адамски например е комуникирал с ФБР, AFOSI и Пентагона относно съдържанието на материал, който ще публикува в книга или документи, които ще представи пред публика. Това не е изненадващо като се има предвид че много контактърски като Адамски били бивши военни служители които разбирали важноста да не се прави нещо което би застрашило националната сигурност. Адамски бил подведен да вярва че има разрешение да разпространи определен документ и прави публично изявление по този повод. Това кара шефът на департамента по публични връзки във ФБР Луис Б. Никълс да инструктира Специален Агент

Уилис да се срещне с Адамски относно въпросния документ. В последвалия доклад на ФБР с дата 16 декември 1953 г. се казва:

На Уилис му беше казано заедно с агентите в Сан Диего и представители на AFOSI ако и те искат да присъстват да се обади на Адамски и да го предупредят много ясно, като му посочат че е използвал този документ по неподходящ и измамен начин и това Бюро не е потвърдило, одобрило или позволило неговите речи или книга.

ФБР прави публични своите виждания за поведението на Адамски по начин който сериозно подкопал неговия авторитет. По време когато обществото вярвало безпрекословно в акуратността на изявленията правени от официалните власти, подобен негативен коментар можел да достатъчен за края на нечия кариера или да се изгуби напълно доверието в него. И много хора от масовата публика интересуващи се от феномена с лелящите чинии сега вярвали че Адамски е измамник. Това било особено в сила за тези, които били привърженици на научните разследвания свързани с лелящите чинии. Това, което обществото не разбирало било че разузнавателните агенции като ФБР и AFOSI имали за цел да развенчават контактъори като политика поради заплахата, която те представлявали за националната сигурност. Така контактъорите лесно можели да бъдат „натопени“ да вярват на нещо неформално споделено с тях от вътрешни хора и след това да бъдат упрекнати от други служители твърдящи че са направили измамни заявления при положение че не могат да потвърдят това, което им е казано.

Хилъри Клинтън
осиновява
извънземно бебе

Друг начин по който контактъорски твърдения били развенчавани, бил чрез публикуване от таблоиди като National Enquirer на сензационни съобщения базирани на действителни контактъорски показания или които били изцяло изфабрикувани от репортери. Всяко последвало разследване от изследователи би демонстрирало че подобни твърдения били преувеличени и неоснователни и по този начин се хвърляло петно върху контактъорите и НЛЮ изследователите като цяло. Това което не се знаело масово от хората било че National Enquirer бил създаден и контролиран от известни агенти на ЦРУр чиито тайни дейности били да осмиват целия феномен базиран на лелящите чинии. Джин Поп купил New York Enquirer и го преиздал като *The National Enquirer* през 1954 г. Поп е вписан в списъка на биографиите „Кой кое е“ като бивш офицер от ЦРУ и който бил замесен в „психологическата война“. Главен инструмент на тайните психологически операции използвани да се развенчават контактъорски твърдения и съобщения за лелящи чинии, бил *The National Enquirer* със своя сензационен таблоиден стил.

National Enquirer заедно с други медийни източници отразяващи контактъорски твърдения били част от образователната програма която изисквала развенчаването на съобщенията за лелящи чинии. И съвсем предвидимо резултата от този сензационен таблоиден подход към контактъорските твърдения бил, че сериозните репортери и изследователи избягвали историите отразявани в *National Enquirer*.

Като един от основните инструменти на тайната психологическа война, която се водила от ЦРУ и други разузнавателни агенции срещу контактъори, National Enquirer бил голям успех. Успехът му бил толкова голям че влиятелни НЛО изследователи решени да установят научната същина при разследванията на НЛО съобщения станали неволни съюзници на тайната психологическа програма да се заличават контактъорски твърдения. Това се наблюдава в забележки на водещи НЛО изследователи като Майор Доналд Кехоу, който наблегнал на нуждата от различни истински НЛО съобщения „от масата от диви приказки и обикновено смешни „контактъорски” твърдения. Кехоу заедно с други НЛО изследователи бил много загрижен относно контактъорски твърдения, които били доста преувеличени от пресата, „пресата за нещастие смесва всички съобщения за „космически хора” заедно, което кара много хора да отхвърлят всички НЛО свидетелства. Кехоу основно виждал контактъорските сведения като неудобство, което има нужда да бъде отделено от по-научно ориентираното НЛО изследване.

Други видни НЛО изследователи следвали подхода на Кехоу като по този начин създали голяма схизма сред тези които били убедени че извънземен живот посещава Земята. Успешното развенчаване на съобщенията за летящи чинии и извънземен живот направило възможно за ЦРУ, ФБР и военните разузнавателни агенции да се придвижат към третата фаза на техните тайни психологически операции. Следвали цялостни контраразузнавателни военни техники, които да разбият и неутрализират контактъорското движение.

Фаза Три: Галактически контрашпионаж – КОИНТЕЛПРО

КОИНТЕЛПРО била контраразузнавателна програма стартирана през 1956 г. срещу политически дисиденти и която официално завършила през 1971 г. Основно била извършвана от ФБР; други разузнавателни агенции като ЦРУ и NSA помагали при определени тайни дейности. КОИНТЕЛПРО предполагало че политическите дисиденти в САЩ били повлияни от чуждестранни сили по начин който те считали че застрашава националната сигурност. Струва си да прегледаме техниките използвани от КОИНТЕЛПРО срещу политическите дисиденти, за да разберем какво се е случвало и срещу контактъорите.

В случаите както при контактъорите, така и при политическите дисиденти влиянието на „чуждестранни сили” оправдавало контраразузнавателните програми във военен стил, които да унищожават и неутрализират подобни групи. „Извънземната” природа на една от тези „чуждестранни сили” – извънземните не променила особено стила на контраразузнавателните методи използвани както срещу „контактъори”, така и срещу политически дисиденти. И в двата случая дейностите на тези групи се считали за заплахи срещу националната сигурност на САЩ.

Има две значителни разлики в това как КОИНТЕЛПРО бил използван срещу политически дисиденти и контактъори. Първо, докато агентите на службите били напълно информирани за „чуждестранните сили”, които повлияват на политическите дисиденти е малко вероятно те да са били напълно запознати в случаите с контактъорите. Второ, докато КОИНТЕЛПРО срещу политическите дисиденти

било изобличено и приключило през 1971 г., КОИНТЕЛПРО използвано срещу контактъори, никога не било изобличено и почти сигурно продължава и до днес.

През 1975 г. комисия на американския Сенат оглавена от сенатор Франк Чърч разследва методите и мишените на КОИНТЕЛПРО и публикува подробен доклад през 1976 г. Комисията на Чърч описва КОИНТЕЛПРО както следва:

КОИНТЕЛПРО е акроним на ФБР за серии от тайни действащи програми насочени срещу домашни групи. В тези програми Бюрото отива извън това да събира данни за действия на тайни групи определено като „разбиване” и „неутрализиране” на целеви групи и отделни личности. Техниките които били използвани били изцяло взети от военното контраразузнаване...

Контраразузнаване, както е определено от комисията на Чърч, се основава на „тези действия от разузнавателните агенции които имат за цел да защитят своята собствена сигурност и да подкопават вражески разузнавателни операции”. Комисията на Чърч описва как „определени техники на Бюрото, които били използвани срещу вражески чуждестранни агенти били възприети и използвани срещу явяващи се домашни заплахи за политическия и социален ред”. Комисията описва КОИНТЕЛПРО като серии от тайни действия извършени срещу американски граждани и била част от „грубите, порочните и мръсни действия” според Улиям Съливан – асистент на директора на ФБР. Комисията научава че: „Групи от хора били нападани постоянно и живота им бил разбиван поради техните политически възгледи или начин на живот...”

Комисията намира, че КОИНТЕЛПРО е „бил насочен срещу поддръжници на расови каузи и права на жени, истински борци за ненасилие и расова хармония, политици с власт, религиозни групи и привърженици на нов тип начин на живот”. Между годините 1960-1974 над 500 000 разследвания били извършени срещу потенциалните подривни елементи на американското правителство, но никога не били повдигнати обвинителни актове относно опит за сваляне на правителството. Комисията групира дейностите извършени от КОИНТЕЛПРО под следните точки: (а) Основни Методи за Дискредитиране; (б) Медийни Манипулации; (в) Изопачаване на Данни за да се Повлияе Правителствената Политика и Публичното Възприемане; (г) „Охлаждане” на Правата от Първата Поправка и (д) **Предотвратяване на Свободно Разменяне на Идеи**. Комисията намира че: „Чиновниците в разузнавателните агенции понякога разбирали, че определени техни дейности са незаконни, (и) че закона и Конституцията просто били пренебрегвани”. Още по-обезпокоително, Комисията на Чърч заключава че: „Отвратителни и порочни тактики били прилагани”.

Комисията на Чърч не дискутира КОИНТЕЛПРО по отношение на НЛО въпроса или твърдения на контактъори. Въпреки този пропуск, обстоятелствените свидетелства ясно показват, че КОИНТЕЛПРО е бил използван срещу контактъори и е бил финалната фаза на добре режисирана контраразузнавателна програма, която да „разбива” и „неутрализира” контактърското движение. Както беше показано по-рано в случаите на Ван Тасел и Адамски, контактърски твърдения свързани с голяма гама от социално-икономически и военни политики от перспективата на извънземния живот, били разглеждани като подривни и директна заплаха на американската национална сигурност.

Пълната природа на тази заплаха, която представлявала реалността на извънземния живот и технологии била ясно засвидетелствана през 1961 г. в доклада на Brookings Institute по поръчка на

НАСА и от името на американския конгрес. Озаглавен „Предложение за подробно разглеждане на участията в мирните космически дейности свързани с човешките дела”, докладът Брукингс дискутира социалните последици ако извънземен живот или „артефакти” бъдат открити на близки небесни тела. Докладът описва непредвидимостта на социалните реакции на подобно откритие:

Доказателства за извънземния живот, могат също да бъдат намерени в артефакти оставени на Луната или други планети. Последствията от оценката и отношението към това са непредвидими, но ще варират значително при различните култури и между групи в сложни общества; ключов фактор ще бъде начина за комуникация между нас и другите същества.

Унищожителни социални ефекти според доклада могат да се получат при контакт с по-напреднали технологично извънземни общества:

Антропологическите архиви съдържат много примери за общества, сигурни в тяхното място във вселената, които се разпаднали, когато трябвало да се асоциират с непознати до преди това общества с различни идеи и различен начин на живот; а тези които оцелели подобно нещо

обикновено плащали цената на промяна в ценностите, отношението и поведението си.

Докладът Брукингс повдигнал въпроса за възможността да се спре обявяването на извънземен живот или артефакти поради причини засягащи националната сигурност: „Как може такава информация и при какви обстоятелства да бъде представена или да не бъде дадена на обществото?” В последствие става ясно че официалния страх от социалния отзвук от официална обява на извънземен живот бил от върховна степен на загриженост за националната сигурност. Мощно оправдание за използването на КОИНТЕЛПРО било намерено.

Една от най-важните тактики използвани от КОИНТЕЛПРО била да разбива дисидентски групи чрез създаване на разделение и подозрение сред техните привърженици. В „галактическата” версия на КОИНТЕЛПРО разбиването ставало чрез разделяне на тези, които приемали свидетелствата потвърждаващи реалността на НЛО и извънземния живот. Разделението между поддръжници

на чисто научния подход към НЛО данните и тези подкрепящи показания на контактъори, било хитро използвано от оперативните работници на КОИНТЕЛПРО. Победата трябвало да се постигне чрез убеждаването на по-технически ориентирани поддръжници на чисто научния подход, че контактърското движение ще дискредитира „сериозните” изследователи. За да подпомогнат в убеждаването на поддръжниците на техническия подход, че техните усилия евентуално ще донесат плодове, започнало официално ВВС разследване през 1952 г. Проект „Синя Книга” бил малко повече от упражнение по обществени връзки от американските ВВС да убеди масовата публика и НЛО изследователите, че взима НЛО съобщенията насериозно. В действителност, проект „Синя Книга” доставил минимални ресурси за сериозно НЛО изследване и основно служил като средство за намаляване на публичния интерес към НЛО съобщенията.

Една от основните функции на проект „Синя Книга” била да изнесе първата фаза от „образователната програма” препоръчана в Доклада Дюрант. Тя трябвало да „обучи” масовата публика как точно да оценява НЛЮ данните, по начин който да разводни публичния и медийния интерес при подобни съобщения. Накратко, „Синият проект” бил ключова част от на тайните психологически операции, които се провеждали, за да убедят масовата публика и медиите, че НЛЮ съобщенията не са важни и не си заслужава да се взимат под внимание. Въпреки това статуса на проект „Синя Книга” като официално ВВС разследване окуражило НЛЮ изследователите, че строгите научни методи и изследвания ще бъдат плодотворни. Подобни надежди били разбити през 1969 г. от финалния доклад на комисията Кондон, която публично сложила край на ВВС разследванията и проекта „Синя Книга”.

Друга основна функция на проект „Синя Книга” бил да неутрализира контактърското движение като определя личните показания при контакти с извънземни като ненаучни. Чрез предоставяне на ясно видимо публично разследване, проект „Синя Книга”, осигурил необходимото „обучение” за научни изследвания, които систематично да изключват контактърски показания. НЛЮ изследователите били окуражавани да нападнат съобщения от контактъри като ненаучни, основаващи се на заблуждение или измама и като обида за „сериозното” НЛЮ изследване. Изказвания на видни НЛЮ изследователи като д-р Алън Хайнек – бивш консултант по проекта „Синя Книга”, свидетелства че е съществувал подобен процес. В книга претендираща да достави научните основи на НЛЮ разследванията, д-р Алън Хайнек пренебрегва показания на контактъри, като ги нарича „псевдорелигиозни фанатици” с „ниска степен на достоверност;”

Трябва да наблегна, че съобщения за контакти не се класифицират като Близки Среци от Трети Вид. Жалко е че такива съобщения са навлекли върху целия НЛЮ проблем презрението и осмиването на учени и обществото, които държат в представите си „малки зелени човечета” и фантастичната атмосфера заобикаляща този аспект на проблема.

Както става ясно от изказването на Хайнек, НЛЮ изследователите атакували съобщения на хора влезли в контакт с голяма енергия, за да отстранят това, което те считали като най-голямо предизвикателство на сериозното публично взимане под внимание на съобщенията за НЛЮ. Чрез окуражаване на НЛЮ изследователите, че чисто научните методи ще доведат до това истината за НЛЮ и извънземния живот да излезе наяве, Галактическият КОИНТЕЛПРО успял в създаването на огромна схизма сред тези, които възприемали реалността на НЛЮ и извънземния живот. До края на 60-те години контактърското движение било толкова напълно развенчано и дискредитирано от НЛЮ изследователите, че КОИНТЕЛПРО нямало нужда повече от проект „Синя Книга” да продължава. НЛЮ изследователите станали неволни съучастници на разузнавателните агенции, които тайно извършвали различни скрити психологически програми, които изграждали Галактическият КОИНТЕЛПРО.

Галактическият КОИНТЕЛПРО имал също и по-зловеща страна в по отношение на „отвратителни и злонрави тактики”, които били прилагани срещу контактъри и които отразявали методите използвани срещу политически дисиденти. Феноменът на Мистериозните Мъже в Черно, бил описан от доста изследователи, които открили че частни граждани,

които имали преживявания свързани с извънземни, често били заплашвани и тормозени от добре облечени мъже в тъмни бизнес костюми, които изглеждали все едно са държавни служители. Свидетелства че елитни разузнавателни групи имали задача да сплашват, тормозят и дори „неутрализират“ контакттори или други, с директен опит с извънземни и техните технологии, стават ясни от „изтекъл“ документ, който известен брой НЛЮ изследователи ветерани считат за легитимен. Ръководството за Специални Операции гласи:

Ако е възможно свидетелите да бъдат държани без възможност за комуникация до момента в който тяхното познание и участие бъде определено. Свидетелите трябва да бъдат обезсърчени да говорят за това което са видели и може да бъде необходимо сплашване, за да се осигури тяхното съдействие.

Разследвания били също извършвани от американските ВВС, които били обезпокоени от съобщения, че Мъжете в Черно са техни служители. На 1 март 1967 г. бележка предназначена за помощника на заместник шефа на отдела, описва инциденти при които цивилни били посетени от хора, твърдящи че са членове на NORAD и изисквали да им се дадат данни, които самите свидетели притежавали.

Операциите в сянка на Мъжете в Черно и документа SOM1-01 предполага, че те са били част от „силова“ дивизия на контраразузнавателните усилия, които включвали ФБР, ВВС, Флотата, Флотското разузнаване и дори ЦРУ. Много е вероятно Мъжете в Черно да се асоциират с по-тайни разузнавателни агенции като NSA (Национална Агенция за Сигурност) и Националния Разузнавателен Офис (НРО), където избрани агенти имали по-голям секретен достъп, за да се справят със свидетелствата за извънземния живот.

Следователно съществувал йерархичен ред сред разузнавателните агенции които участвали в Галактическия КОИНТЕЛПРО като всяка изпълнявала специфични функции. Агенти от ФБР, ВВС (и други военни разузнавателни звена включващи и флотата) били основно свързани със събиране на информация и строго следене на дейностите на контактторите както се вижда от документите на FOIA. ЦРУ се занимавало с координирането на развенчаването и дискредитирането на контакттори чрез публични образователни програми очертани в Доклада Дюрантл NSA и НРО били свързани със следенето на комуникациите и взаимодействието с извънземния живот и осигурявали силови групи, за да скриват доказателства и да заплашват контактторите да мълчат.

Галактическия КОИНТЕЛПРО следователно можел да минимизира количеството информация свързана с извънземни, която се държала в различни секции на всяка разузнавателна служба, където агенти били инструктирани да извършват специфични функции. Тези които най-малко „били в час“ относно реалността на извънземния живот и същината на контактторските твърдения били ФБР. От друга страна NSA и НРО изглежда били най-запознати поради техния мониторинг на извънземните дейности, чрез електронни комуникации и сателитни снимки. Военните разузнавателни агенции изглежда изпълнявали средни функции, които подкрепяли КОИНТЕЛПРО без да им се дава достъп до цялата информация засягаща извънземния живот и проекти.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

Галактическият КОИНТЕЛПРО срещу контактъори целял да минимизира заплахата от човеко-изглеждащи извънземни, която те представлявали за политиката възприета от тайно назначени комитети относно извънземния живот и технологии. Основно заплахата била че извънземните можели да убедят големи групи хора от Америка и света за дълбока политическа промяна и подготовка на човечеството за статут на галактическо общество. Такава политическа промяна била считана за директна заплаха за националната сигурност от „правещите политика“ в САЩ и други страни, които били наясно с реалността на извънземния живот. Галактическият КОИНТЕЛПРО включвал три взаимосвързани фази, които кулминирали в обширна контраразузнавателна програма която да неутрализира и разбие заплахата от контактъорското движение.

Първа била програмата за наблюдение режисирана от ФБР, която следяла отблизо публичните лекции на контактъорите, техните срещи и комуникации. Документи пуснати от FOIA потвърждават че ФБР е извършвало мащабно следене на видни контактъори и е работело с други разузнавателни агенции като Военновъздушната Централна за Специални Разследвания.

Втората фаза на Галактическият КОИНТЕЛПРО била развенчаващата и дискредитираща програма тайно водена от ЦРУ, която свикала Комисията Робъртсън, издала Доклада Дюрант през 1953 г. Най-значимото ѝ решение за контраразузнавателната програма било да оправдае образователна програма включваща „обучение“ на обществото и да се „развенчават“ свидетелски показания, включващи контактъорски, на базата на заплахата за националната сигурност причинена от общественото вярване в НЛО, което да бъде използвано от чужди врагове. Независимо от същината на контактъорските твърдения, това означавало че доказателствата и изявленията ще бъдат развенчавани и дискредитирани на почва национална сигурност. Професионалисти от службите в незавидната позиция да дискредитират хора и да ограничават правата им, автентично описвали събития случили им се на тях самите. Документи на ФБР установяват, че агенти на ФБР и техни източници са играли активна роля в дискредитирането на видни контактъори като част от психологическата програма на ЦРУ срещу контактъорите.

Финалната фаза на Галактическият КОИНТЕЛПРО бил да се създаде схизма между тези, които приемат свидетелствата за извънземния живот. Група от НЛО изследователи защитаващи научната методология били окуражени да не се асоциират с твърдения на контактъори, които били считани за ненаучни и малко вероятно да доведат до публична подкрепа от академици, бюрократи и представители на конгреса. Проект „Синя Книга“ бил създаден да окуражи НЛО изследователите да се придържат към подвеждащото вярване, че стриктната научна методология ще бъде достатъчна да се премахне правителствената политика на прикриване на реалността на извънземния живот. НЛО изследователите следователно повели поход срещу контактъорските твърдения. Подпомогнато от разследването на проект „Синя Книга“, обществото било обучено в кои категории НЛО свидетелствата могат да бъдат считани за легитимни. Нито една от тези категории не включвала контактъорски твърдения.

Галактическият КОИНТЕЛПРО нямало да успее без несъзнателната помощ на НЛО изследователи ветерани, които били прекалено надъхани да отхвърлят контактърските твърдения като ненаучни и склонни към заблуди или измами. Такива НЛО изследователи се провалили в това да предвидят Галактическият КОИНТЕЛПРО, който бил наложен да разбива и неутрализира контактърски показания и с готовност възприемали официалните изявления подлагащи на съмнение целостта на контактърските твърдения. И наистина енергичността с която подобни НЛО изследователи се възприемали като пазачи на сериозните научни изследвания относно НЛО и развенчавали контактърски твърдения, бележи най-трагичния аспект на 6 десетилетия изследвания относно НЛО и извънземния живот.

Друг ключов фактор при успеха на Галактическият КОИНТЕЛПРО и до сега е ограничаването на извънземната информация в самите служби. Това прави възможно разузнавателните агенции да извършват специфични функции в Галактическият КОИНТЕЛПРО без агенти да са информирани относно истината. Успеха на дискредитирането и развенчаването на контактърски твърдения трябвало да зависи от това самите агенти да вярват че контактърските били действителна заплаха за сигурността. Следователно, информацията свързана с извънземни била достъпна само при строга нужда, осигурявайки това само избрана група хора от различни разузнавателни агенции да бъдат осведомени изобщо.

Обобщителна таблица може да бъде компилирана относно ключовите агенции и техните дейности свързани с Галактическият КОИНТЕЛПРО и тяхното ниво на достъп до информация свързана с извънземни.

Таблица 1. Американски Разузнавателни Агенции и Галактически КОИНТЕЛПРО

Агенция	Дейности	Достъп до информация свързана с извънземни
Федерално Бюро за разследвания	Събиране на информация, премахване на доказателства и дискредитиране на контактьори от локални полеви агенти	Никакъв. На Директора на ФБР Хувър му бил отказан достъп и нямал капацитет да следи извънземните дейности
Военновъздушната Централна за Специални Разследвания (със съдействието на други военноразузнавателни звена като Централното Флотско Разузнаване)	Събиране на информация, премахване на доказателства, дискредитиране на контактьори чрез проект „Синя Книга”. Създаване на схизма сред изследователите на НЛО/извънземни	Частичен. Военното Разузнаване следи извънземните дейности, вероятните контакти с цивилни и предава информацията на други агенции
Централно Разузнавателно Управление	Ръководи публична образователна програма чрез която се тренира обществото да развенчава контактьорски съобщения. Създава схизма сред изследователите на НЛО/извънземни	Частичен. Координира действията между агенциите, за да осигури информацията свързана с извънземни да не става публична
Национална Агенция по Сигурност и Националното Разузнаване	Доставя силови звена които да отнемат доказателства и да сплашват контактьори да мълчат	Пълнен. Следи извънземния живот и неговите взаимодействия с частни граждани и правителства

<p>Психологически Стратегически Борд/Борд за Координация на Операциите (наследствена агенция – координира действията си с контролна група по извънземните въпроси - MJ-12)</p>	<p>Координира усилията на агенциите при тайните им психологически програми, които целят да заблудят обществото относно извънземния живот</p>	<p>Пълен. Има достъп до пълната гама от информация доставена от разузнавателните агенции за да развие стратегически отговор на извънземните дейности</p>
--	--	--

В заключение, на много пионери, мъже и жени, които акуратно са отразили физическите си контакти с извънземни им е била съсипвана репутацията и кариерата и системно са били подкопавани от публичните власти, масмедиите и НЛЮ изследователите. Изглежда подобен изход е бил целен като част от официален Галактически КОИНТЕЛПРО, който съществува и до днес. В контраст с прекратения КОИНТЕЛПРО на ФБР срещу политически дисиденти през 1971 г., много е вероятно различни индивиди на официална служба, в масмедиите и сред НЛЮ изследователското общество да са активни агенти на продължаващ КОИНТЕЛПРО срещу контактърите. Надяваме се че чрез изобличаването на Галактическия КОИНТЕЛПРО ще спре отхвърлянето на контактърските свидетелства, което и до днес спъва обективната оценка на директния физически контакт между частни граждани и извънземния живот.

Библиография:

See Michael Salla, "Extraterrestrials Among Us," *Exopolitics Journal* 1:4 (2006) 284 -300. Available online at: <http://exopoliticsjournal.com/Journal-vol-1-4.htm>

See Michael Salla, "The Black Budget Report: An Investigation into the CIA's 'Black Budget' and the Second Manhattan Project," *Scoop Independent News* (30 January 2004): <http://www.scoop.co.nz/stories/HL0401/S00151.htm>

See Michael Salla, "Extraterrestrials Among Us," *Exopolitics Journal* 1:4 (2006) 284 -300. Available online at: <http://exopoliticsjournal.com/Journal-vol-1-4.htm>

See Nick Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies* (Anomalist Books, 2006).

See FBI (FOIA) document released on 06/09/1986 concerning J. Edgar Hoover claim that the FBI was being denied access to recovered Flying Discs, available online at:
http://www.cufon.org/cufon/foia_001.htm .

See Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*, 24.

Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*, 25.

Available in Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*, 23.

George Adamski, *Inside the Spaceships* (Abelard-Schuman, 1955).

An impartial assessment of the Adamski case is provided by Lou Zinsstag and Timothy Good in *George Adamski- The Untold Story* (Ceti Publications, 1983).

Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*,35.

Cited in Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*,36.

Cited in Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*,36.

See Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*, 33.

The incident is described in Timothy Good, *Alien Base: The Evidence for Extraterrestrial Colonization of Earth* (Avon Books, 1998) 112.

See Timothy Good, *Alien Base*, 135-40.

See Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*,39.

Hadley Cantril, *The invasion from Mars; a study in the psychology of panic* (Princeton University Press, 1940).

See SourceWatch, "Psychological Strategy Board,"

http://www.sourcewatch.org/index.php?title=Psychological_Strategy_Board

See: Stanton Friedman, *TOP Secret/MAJIC: Operation Majestic-12 and the United States Government's UFO Cover Up* (Marlowe and Co., 2005) 50,55.

See "Majestic Twelve Project, 1st Annual Report, " Robert and Ryan Woods, eds., *Majestic Documents* (Wood and Wood Enterprises, 1998) 114. (p. 10). Also available online at:

http://209.132.68.98/pdf/mj12_fifthannualreport.pdf

For discussion of how "need to know" was applied to extraterrestrial related information, see Timothy Good, *Need to Know: UFOs, the Military, and Intelligence* (Pegasus Books, 2007).

"Report of the Meetings of Scientific Advisory Panel on Unidentified Flying Objects Convened by Office of Scientific Intelligence, CIA, Jan 14-18, 1953" (Released November 16, 1978) 1. Available online at:

<http://www.ufologie.net/htm/durantreport.htm>

"Report of the Meetings of Scientific Advisory Panel on Unidentified Flying Objects," 15.

“Report of the Meetings of Scientific Advisory Panel on Unidentified Flying Objects,” 19-20.

Cited in Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*, 39.

Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*, 38-39.

For discussion of Pope and the CIA connection to the National Enquirer, see Terry Hansen, *The Missing Times* (Xlibris Corporation, 2001) 231-46.

Donald Keyhoe, *Aliens from Space* (Signet, 1973) 198.

Keyhoe, *Aliens from Space*, 198.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities together with additional, supplemental, and separate views*, April 26 (Legislative Day, April 14), 1976. Available online at: <http://www.icdc.com/~paulwolf/cointelpro/>

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book III., sec. I.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book III., sec. I.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book III., sec. I.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book III., sec. D.1.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book II, Section 1.C.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book II, Section 1.C.2.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book II, Section 1.C.6.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book II, Section 1.C.6.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book II, Section 1.C.4.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book II, Section 1.C.

Brookings Report, 215. For an overview of the Brookings Report, go to:

<http://www.enterprisemission.com/brooking.html>

Brookings Report, 215.

Brookings Report, 215.

For description of the lack of resources and inadequate Air Force support for Project Blue Book, see Edward Ruppelt, *The Report on Unidentified Flying Objects* (Doubleday, 1956).

Allen Hynek, *The UFO Experience: A Scientific Inquiry* (Henry Regnery, 1972) 30.

United States Senate, *Final Report of the Select Committee to study Governmental Operations with respect to Intelligence Activities*, Book II, Section 1.C.

See Ryan Wood, *Majic Eyes Only: Earth's Encounters with Extraterrestrial Technology* (Wood Enterprises, 2005) 264-67; & Stanton Friedman, *TOP Secret/MAJIC*, 161-84.

“SOM1-01: Majestic-12 Group Special Operations Manual,” *The Majestic Documents*, eds. Robert Wood & Ryan Wood (Wood & Wood Enterprises, 1988) [ch. 3.12b.] 165

Redfern, *On the Trail of the Saucer Spies*, 57.

See Daniel M. Salter, *Life with a Cosmos Clearance* (Light Technology, 2003) 15-16, 122-23; & Dan Sherman, *Above Black: Project Preserve Destiny – Insider Account of Alien Contact and Government Cover Up* (OneTeam Publishing, 1998).

See Steven Greer, *Hidden Truth Forbidden Knowledge* (Crossing Point, Inc., 2006) 158-59.